

Tone og Finn er lykkelige på loffen

SOLGTE HUSET OG FLYTTET INN I BOBILEN

Tone og Finn hadde ingen camping-erfaring da de dro på bobilferie for to år siden. Nå er huset solgt, og de to lever som trekkfugler i en bobil på 23 kvadratmeter.

TEKST: Kjersti Lunnan Aass FOTO: Finn Bjurvoll Hansen

AVANSERT: De første par årene bodde Finn og Tone i bobilen «Sølvpilen». I høst byttet de til en litt større variant.



LYKKE: Finn og Tone har funnet sin drømmetilværelse i en liten leilighet på hjul.

IDYLL: Finn og Tone nyter vakker natur i Telemark.



Og i likhet med trekkfuglene har de for lengst reist sørover for vinteren. Nå er de på Sicilia, og snart går turen til Spania. Kulde og snø i Norge er byttet ut med sol, varme og masse friluftsliv på sørlige breddegrader.

Det startet egentlig med at Tone Hasle (55) med rammet av brystkreft i 2015. Etter et år med operasjoner, cellegift og stråling, ble paret mer opptatt av at man må leve.

– Det er viktig å leve her og nå og nyte dagene, ikke bare løpe rundt i hamsterhjulet. Livet kan bli snudd opp ned på et blunk, så det er viktig å leve mens man kan, sier Tone.

INGEN ERFARING

Sammen med ektemannen Finn Bjurvoll Hansen (55) bodde hun i en enebolig i Sandefjord. En kveld for noen år siden fikk de besøk av en kamerat som har bobil, og da dreide samtalen inn nettopp på dette kjøretøyet. «Kanskje vi skulle ha flyttet inn i en bobil og bodd der?», sa Finn litt på fleip, hvorpå kameraten lente seg frem og sa: «Ja, hvorfor gjør dere ikke det?».

– Det var sånn vi begynte å leke med tanken på å bli nomader for en periode, forteller Finn.

Da vi satt der i sola med kaffekoppene våre, kjente vi at dette var helt magisk. Sånn hadde vi lyst til å leve!

Ingen av dem hadde noen som helst erfaring med campinglivet, men de var såpass nysgjerrige på dette med bobil at de leide en og dro på bluesfestival på Notodden.

– Dette var tidlig i august 2017, og da vi våknet opp i bobilen den første morgenen, skinte solen, mens fuglene kvitret. Da vi satt der i sola med kaffekoppene våre, kjente vi at dette var helt magisk. Sånn hadde vi lyst til å leve!

REISTE SØROVER

De gikk noen runder med seg selv. Skal vi prøve det et års tid? Kjøpe oss en egen bobil? Leie ut huset en periode?

– Vi bestemte oss for å beholde huset og kjøpe en bobil til bruk i helger og ferier, sier Finn. I januar 2018 la de ut på en prøvetur på to måneder til Spania og Portugal, og ikke et øyeblikk angret de på valget. Tvert imot.

– Vi hadde det helt topp. Da vi var på vei hjemover, ble vi imidlertid mer og mer stille i bilen, og da vi kom til Hirtshals for å ta båten til Norge, var vi rett og slett ganske deppa, begge to. Etter to dager hjemme var vi skjönt enige om at det riktige var å selge huset og fortsette bobil-livet i stedet, forteller Tone.

Som sagt, så gjort, og i fjor →

TIL SJØS: Finn gikk på kurs i Tarifa og lærte seg kiting. Hobbyen gir god trim, balansen trening og koordinasjon.

høst la de ut på langtur til Italia, Spania og Portugal. De ble borte hele vinteren før de vendte nesene mot hjemlandet igjen.

– Vi er i Norge når det ikke er snø, og da har vi en plass på Granholmen Camping i Sandefjord. Det er ikke så langt fra der vi bodde før, og hvor vi har venner og familie i nærheten. Vi er nøye på å være i Norge minst seks måneder i året, slik reglene i folketryktdloven er, sier Finn.

Tone er sveiseingeniør i Det Norske Veritas med redusert stilling, og kan jobbe fra hjemmekontor. Finn jobber frilans med foto og design, og også hans jobb kan utføres overalt der det finnes internett. Dermed har de full frihet også på den fronten.

– Det er klart at det å ta en sånn beslutning er mye enklere når vi kan ta med oss jobben hvor enn vi er, og vi vet at vi er veldig privilegerte som kan ha det sånn. Selv om vi jobber de fleste dagene, har vi likevel feriefølelse hele året.

KITING

På den første utenlandsturen for snart to år siden, var de på en campingplass i Tarifa i Sør-Spania, et sted som er et paradys for kiting.

– Det så utrolig morsomt ut, men jeg hadde jo aldri trodd at det kunne være noe for en kar på min alder, ikke før jeg kom i snakk med en kar som sa at dette var det mange adskillig eldre mennesker enn meg som drev med. Da måtte jeg jo bare prøve, og nå har jeg veldig mye glede av å kite, forteller Finn.

Tone nøyter seg med padlebrett – eller SUP, som det kalles – i alle fall inntil videre.

– Du skal begynne å kite du også, du vet det bare ikke ennå, sier Finn og ler.

Det gode livet i sol og salt-



BOBIL-LIVET PÅ NETTET

Finn og Tone har en egen hjemmeside hvor de har lagt ut en rekke artikler med gode tips, råd og inspirasjon til mennesker som er nysgjerrige på livet i bobil. Her er det også reisereportasjer og beretninger om fine steder og ukjente perler.

www.finnsummetone.no

Instagram:

@finnsummetone

vann har i alle fall gjort dem spreke og glade.

– Vi er jo veldig mye ute og i fysisk aktivitet, og vi er begge i bedre form enn vi har vært siden vi var ungdommer. Dette er virkelig god medisin, sier Tone, som har slitt med senskader etter kreftbehandlingen, men som nå er adskillig bedre på grunn av varme og et aktivt liv.

PÅ STØRRELSE MED EN HYBEL

Bobilen «Sølpvilen» som de bodde i på de første turene, er nå byttet ut med «Lofty», som er litt større. Og selv om de har alt de trenger i bilen, så er det ikke mer enn 23 kvadratmeter de har til disposisjon.

– Det er jo ikke større enn en hybel, så vi har ikke plass til å være uvenner, sier Tone og ler.

– Men vi savner ikke noe. Vi hadde jo masse ting da vi bodde i Sandefjord, og det aller meste trenger vi ikke. Vi har leid et minilager hvor vi har ting

med affeksjonsverdi, men resten kvittet vi oss med. Det har gitt oss en skikkelig frihetsfølelse.

– Og så har vi jo verdens største tomt utenfor boligen vår, supplerer Finn.

– Liker vi ikke naboene, kan vi bare kjøre et annet sted.

Ikke at det har vært noe problem, for stort sett er det bare hyggelige mennesker de har truffet, og de har fått mange nye venner over hele Europa.

MØTER NYE MENNESKER

– Det er så berikende å treffe mennesker med annen bakgrunn og andre innfallsvinkler enn det vi selv har. Jeg kom i snakk med en slovakisk dame

SPENNING: Finn og Tone liker å utforske stedene de kommer til. Her er de i Caminito del Rey i Spania.

i 70-årsalderen som reiste rundt alene i en liten varebil. Redd var hun ikke, for det verste hadde allerede skjedd, hun hadde nemlig mistet både mannen og sønnen sin. Nå syntes hun det var langt bedre å reise rundt i Europa enn å sitte alene i en leilighet i Slovakia. Det setter ting i perspektiv, sier Tone.

Rent bortsett fra at Finn og Tone har bobil og farter rundt i Europa, prøver de å leve et så normalt liv som mulig.

– Da blir det gjerne kjøttkaker og ertestuing til middag.

TIL FJELLS: Å være på toppen av Etna på Sicilia var en stor opplevelse.



HYGGE: Tone har kjøpt seg en SUP (stand up paddle) og koser seg på vannet.



Det er viktig å leve her og nå og nyte dagene.

Og så går vi ut og spiser omtrent en gang i uka.

Bortsett fra utgiften til selve bobilen, mener de det ikke er dyrt å leve på denne måten.

– Jeg regnet over samtlige utgifter vi hadde på turen vår i fjor da vi var borte hele vinteren, og jeg kom til i underkant av kr 100 000. Da hadde jeg tatt med alt fra diesel, bompenger og fergeturer til campingplassleie, mat og opplevelser. Jeg synes ikke det er så dyrt for et halvt år.

TENKER PÅ FORBRUKET

Miljøbevisste er de også blitt av å leve på denne måten.

– Vi lar ikke vannet renne mens vi pusser tennene, for å si det sånn. Her har vi en tank som rommer 300 liter, og da gjelder det å spare på vannet, vi vet jo aldri når vi får fylt den neste gang. Rent vann er ikke noen selvfølge, og det er bare fint å bli mer oppmerksom på hva vi faktisk

bruker. Vi har solcellepanel her som produserer all strømmen vi trenger, og all mat lages ved hjelp av gass. Jeg tror nok mange hadde hatt godt av å leve sånn en periode for å bli mer miljøbevisst, sier Finn.

HJEM TIL JUL

Rett før jul setter de bobilen på en bevoktet parkeringsplass i Spania før de flyr hjem for noen dagers julefeiring med familien. Finn og Tone har til sammen fem voksne barn.

– De lever jo sine egne liv og er opptatt med sitt, og så lenge vi ikke har noen barnebarn ennå, er det ikke noe problem å være lenge borte. Men det er jo alltid fint å treffe dem når vi er hjemme på besøk. I fjor inviterte vi dem til Spania som kombinert jule- og bursdagsgaver, og det var veldig koselig.

IKKE REDDE

Bare én gang har Finn og Tone opplevd noe ubehagelig, og det var da de ble forsøkt ranet i Spania.

Kjeltringene mistet heldigvis motet. – Vi er ikke redde, men har en sunn skepsis og oppsøker ikke potensielt farlige situasjoner. Vi bor kun på campingplasser, og vi har alarm med sensor også utenfor bilen. Samtidig er vi bevisst på ikke å la frykten for det ukjente ta fra oss gleden over å oppleve noe nytt, sier Finn.

HJEMME BRA: Basen i sommerhalvåret er Granholmen Camping i Sandefjord, hvor de har plattning med kosekrok.



HJEMMEKONTOR: Så lenge de har nett, kan det jobbes. Det gir en stor frihet at arbeidet kan utføres overalt hvor de er.

Etter jul flyr de sørover igjen og fortsetter bobil-livet i månedene frem til snøen er forsvunnet i Norge. Og hva som skjer deretter, vil tiden vise.

– Vi tar én tur av gangen. Vi legger ikke planer langt frem i tid, det er noe vi sluttet

med etter at livet ble forandret på et blunk da Tone ble syk. Men håpet er selvfølgelig å kunne leve sånn i mange år. Livet i bobil er flott, og vi ser absolutt ingen grunn til å slutte med dette før vi må, sier Finn. •